

Πετρωμένη

Του Γιώργου Κουτσουρή, Συγγραφέα. Θύματος του Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος

Το πρόσωπό σου το χαροκαμένο
επάνω σε μια πέτρα λαξεμένη
Μάνα, Γυναίκα, Κόρη, Αγαπημένη
είναι βουβό, στους στοχασμούς δοσμένο...

Τριγύρω φτερουγίζουν οι ψυχές τους...
Το Κάστρο κι η Βελλιά σου παραστέκει...
Στα στήθεια σου φωτιά κι' αστροπελέκι,
στ' αυτιά σου αλαλάζουν οι κραυγές τους!

Τα χρόνια θα περνούν, καιροί θα αλλάζουν,
μα πάντα, Συ, εκεί, Μαρμαρωμένη,
θα ζης μιαν εποχή καταραμένη...
Και οι προσκυνητές θ' ανατριχιάζουν...

Μάνα, Γυναίκα, Κόρη, Αγαπημένη
κατάπιε τον τρομακτικό σου πόνο...
Γίνε το Σύμβολο Αγάπης μόνο!
Κι' ας τρέμουνε της γης οι κολασμένοι...